

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 12. november 2010
(OR. en)**

16183/10

**WTO 368
COMER 200
SPG 14
DEVGEN 336
PI 137
MAR 118
ECOFIN 722
COMPET 358
SOC 750**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget den:	10. november 2010
til:	Pierre de BOISSIEU, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Vedr.:	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget
	- Handel, vækst og verdensanliggender
	- Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi

Hermed følger til delegationerne Kommissionens dokument - KOM(2010) 612 endelig.

Bilag: KOM(2010) 612 endelig

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.11.2010
KOM(2010) 612 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Handel, vækst og verdensanliggender

Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi

{SEK(2010) 1268}
{SEK(2010) 1269}

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Handel, vækst og verdensanliggender

Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi

1. Baggrund og grundlæggende retningslinjer

Den altoverskyggende mål i den europæiske økonomiske politik er hurtigere vækst. Kun en vedvarende økonomisk vækst kan skabe flere arbejdspladser og bevare vores velfærdssamfund. Men at løfte vækstpotentialet i vore økonomier vil være en stor udfordring - en udfordring, der tages op af de tre Europa 2020¹-målsætninger om intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst. Denne meddelelse er et afgørende element i den eksterne dimension af Europa 2020-strategien, og redegør for, hvordan samhandel og investeringer skal bidrage til dette mål, og til vores eksterne politikker som helhed. Den bør læses sammen med to støttedokumenter: en rapport om de hidtidige fremskridt i *Global Europe*-strategien fra 2006 og analysedokumentet om handel som drivkraft for velstand.

Åbne økonomier har en tendens til at vokse hurtigere end lukkede økonomier. Handel øger EU's vækst ved at fremme vores effektivitet og innovation. Den øger udlandets efterspørgsel efter vores varer og tjenester. Åben handel giver også EU's forbrugere adgang til en bredere vifte af varer til lavere priser. Europas åbenhed over for udenlandske direkte investeringer øger vores konkurrenceevne. Ligeledes giver vores firmaers evne til at investere i udlandet dem mulighed for at vokse globalt og skabe arbejdspladser både hjemme og i udlandet. Kort sagt skal Europa, samtidig med at holde et vågent øje med tilpasningsomkostningerne, udnytte den tredobbelte fordel af mere åben handel og investering: mere vækst og beskæftigelse og lavere forbrugerpriser.

Den tredobbelte fordel af handelsåbning

Økonomisk vækst: Færdiggørelse af alle igangværende forhandlinger (Doha-runden og bilaterale aftaler) og betydelige fremskridt i vores forbindelser med strategiske partnere vil i 2020 føre til, at EU's BNP vil være mere end 1% højere, end det ellers ville være².

Fordele for forbrugerne: Fordelene fra en bredere vifte af varer og tjenesteydelser er for den gennemsnitlige europæiske forbruger i størrelsesordenen 600 EUR om året, ud over gevinsten ved lavere priser.

Beskæftigelseseffekter: Der er generelt enighed om, at EU's integration i den globale økonomi gennem øget handel skaber flere og bedre betalte job. Mere end 36 mio. arbejdspladser i Europa afhænger direkte eller indirekte af vores evne til at handle med resten af verden. Alene mere end 4,6 mio. mennesker i EU arbejder for selskaber med overvejende japansk og amerikansk ejerskab³.

Kilde: Europa-Kommissionens skøn. For yderligere oplysninger se "Handel som driver af velstand", afsnit II.1.

¹ Europa-Kommissionen "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", som er tilgængelig online på http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

² 1% af EU's BNP i 2010 svarede til 120 mia. EUR i henhold til Kommissionens prognoser.

³ "The transatlantic economy 2010" af D. Hamilton og J. Quinlan, *Center for Transatlantic Relations, Johns Hopkins University*, og "Basic Survey of Overseas Business Activities, 2010", METI, Japan.

Men for at en åben handelspolitik i Europa kan lykkes politisk, skal vores samarbejdspartnere - herunder både udviklede økonomier og vækstøkonomier - matche vores indsats i en ånd af gensidighed og gensidig fordel⁴. Handelspolitik vil ikke få offentlighedens opbakning i Europa, hvis vi ikke har fair adgang til råvarer, eller hvis adgangen til offentlige indkøb i udlandet er blokeret, f.eks. vil EU fortsat være en åben økonomi, men vi vil ikke være naive. Bl.a. vil Kommissionen fortsat være årvågen i forsvaret af europæiske interesser og europæiske arbejdspladser. Den vil bekæmpe urimelig handelspraksis med alle passende midler.

Vores økonomi er den største i verden. Den er også den største eksportør. Vore firmaer eksporterede varer og tjenesteydelser for 1 600 000 000 000 EUR i 2009, hvilket er omkring 13 % af vores BNP. EU er også størst med hensyn til at foretage og modtage udenlandske direkte investeringer. Som det fremgår af figur 1 i bilaget, er vores andel i den globale handel aktuelt fortsat stabil, på trods af den stejle stigning i de nye vækstøkonomier. Europas styrke i den internationale handel er afspejlet i den offentlige opinion⁵.

I 2015 vil 90 % af den globale vækst blive genereret uden for Europa, med en tredjedel fra Kina alene (se figur 1). Så i de kommende år må vi benytte lejligheden, som højere vækst i udlandet, især i Øst- og Sydasiens, giver. Udviklingslande og nye vækstlande forventes at tegne sig for næsten 60 % af verdens BNP i 2030. Dette er sammenlignet med mindre end 50 % i dag⁶.

Verdensøkonomien og verdenshandelen har undergået store forandringer i den seneste tid. Forsyningskæden for mange varer og tjenesteydelser omfatter nu fabrikker og kontorer i forskellige dele af verden. To tredjedele af vores import er til forbrug i produktionen, hvilket forøger vores produktionskapacitet. For at vores virksomheder kan være på forkant, skal de kunne stole på input, tjenesteydelser og højt kvalificerede mennesker fra hele verden, og deres investeringer og intellektuel ejendomsret kræver robust beskyttelse.

Vores dagsorden skal udvikle sig i overensstemmelse hermed, som Europa 2020 gør det klart. Lavere af toldsatser på industri- og landbrugsvarer er stadig vigtig, men hovedparten af udfordringerne ligger et andet sted. Hvad der vil gøre en større forskel er adgangen til markedet for tjenesteydelser og investeringer, åbning af offentlige indkøb, bedre aftaler om og håndhævelse af beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og levering af råvarer og energi uden restriktioner og ikke mindst, at overvinde lovgivningsmæssige barrierer, herunder gennem fremme af internationale standarder. Gennem handel bør vi også fremme en grønnere verdensøkonomi og ordentligt arbejde.

Denne dagsorden vil i stigende grad konfrontere os med grænsefladen mellem vores interne regler og ekstern liberalisering og EU har - som Det Europæiske Råd påpegede i september - brug for *"yderligere (at) styrke sammenhængen og komplementariteten mellem sine interne og eksterne politikker"*⁷. Som en illustration kan nævnes, at et mere komplet indre marked for tjenesteydelser og et mere systematisk regulatorisk samarbejde med de vigtigste tredjelande vil lette den internationale handel med tjenesteydelser og afvikling af hindringer "bag grænsen".

⁴ Det Europæiske Råds konklusioner, 16. september 2010.

⁵ Ifølge Eurobarometer-specialundersøgelse 357 om international handel gennemført i september 2010 mener 65 % af de adspurgte, at EU i stort omfang har nydt godt af international handel og 64 % mener, at europæiske produkter kan konkurrere på lige fod med produkter udefra.

⁶ Sammenlignet med 49 % i 2010, se OECD (2010) *"Perspectives on Global Development: Shifting Wealth"*.

⁷ Det Europæiske Råds konklusioner, den 16. september 2010, bilag I, litra a).

Vi skal på multilateralt plan handle gennem WTO og bilateralt. Doha er stadig vor vigtigste prioritet. Imidlertid udelukker den bilaterale metode ikke den multilaterale. Snarere tværtimod: Liberalisering fremmer yderligere liberalisering.

Derfor vil en stor del af vores energi blive brugt på at realisere balancerede frihandelsaftaler, der er fremført som prioriteter af Kommissionen i dens *Global Europe*-strategi. Det første vigtige resultat er tæt på med godkendelsen af Sydkorea-aftalen. Det var en vanskelig forhandling, og vi bør ikke have nogen illusioner: De indrømmelser, der er krævet af EU, vil sammen med de afvejninger, der bliver nødvendige i de kommende aftaler, blive endnu mere udfordrende.

Samtidig vil vi arbejde hen imod afslutningen af Doha-runden og en yderligere styrkelse af WTO. Doha-runden er meget forsinket. Dette er stadig et meget væsentligt mål at nå frem til, ikke blot for de økonomiske gevinster, det vil bringe, men også for at bekræfte den centrale rolle, WTO spiller i verdenshandelssystemet.

Alligevel vil Doha-aftalen ikke give svar på de nyere spørgsmål, som de globale handelsregler burde tage sig af. Det er på tide at begynde at overveje de næste skridt efter Doha, og Kommissionen vil nedsætte en gruppe af fremtrædende personer med henblik herpå.

Når alle frihandelsaftaler, som er under forhandling eller er under overvejelse, er blevet vedtaget, vil EU have præferencehandelsaftaler med det store flertal af WTO-medlemmer. Tilsammen tegner de sig kun for halvdelen af vores handel, og dog er det lige så vigtigt at uddybe vores handels- og investeringsmæssige forbindelser med de andre store økonomier i verden: USA, Kina, Japan og Rusland.

Vi vil intensivere samarbejdet med disse lande gennem de fora, der er blevet oprettet til dette formål. Vi vil vurdere, om disse fora er op til denne opgave, eller om vi skal udforske andre muligheder med disse lande. Med hensyn til USA og Japan bør hovedfokus være på at tackle ikke-toldmæssige hindringer for handel og investeringer, primært gennem samarbejde om regulering.

Kina, som nu er vores næststørste handelspartner, er en kilde til både store muligheder og udfordringer. På grund af dets enorme vækstpotentiale er Kina meget attraktiv for eksport og investeringer. Men der er ingen tvivl om, at nogle af Kinas industrielle og makro-økonomiske politikker indebærer en tilgang baseret på statskapitalisme. Der er lignende problemer i forhold til Rusland, vores største nabo.

Handel bør også være drivkraft for forbedringer i den sociale integration både rundt om i verden og i EU. Udviklingslande, der er blevet et led i de globale handels- og produktionskæder har som resultat heraf set deres indkomst og beskæftigelse vokse hurtigt samt oplevet betydelige reduktioner i fattigdom. EU's handelspolitik hjælper også de fattigste økonomier ved at give generøse unilaterale handelspræferencer. Mere generelt anvender vi en nøje differentieret strategi afhængig af graden af vores partners udvikling. Vi er systematisk opmærksomme på sammenhængen med udviklingspolitikkerne, såsom eliminering af fattigdom.

Samtidig sørger handelsåbenhed fortsat for at forbedre velfærdsniveauet og øge beskæftigelsen og lønningerne i de udviklede økonomier, herunder i EU. Åbenhed skaber arbejdspladser. Men vi anerkender også, at udgifterne til tilpasning i bestemte områder eller sektorer undertiden kan være høj, og derfor har vi brug for relevante nationale og europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske tiltag for at hjælpe arbejdstagere og virksomheder med at tilpasse sig. Dette forhold bør afspejles i

vores budgetmæssige prioriteringer, i overensstemmelse med Kommissionens budgetrevision fra oktober 2010⁸. Vi har gennemført en bred høring i hele EU i forbindelse med udarbejdelsen af denne meddelelse. Baseret på dette og vores interne overvejelser er disse de vigtigste ingredienser i den handelspolitiske dagsorden, som Kommissionen foreslår at forfølge i dette mandat. Den vil gøre det inden for de nye institutionelle rammer, som Lissabontraktaten opstiller, og som bør ses som en stor chance, i og med at de giver større gennemsigthed og legitimitet til EU's handelspolitik, giver en ny indflydelse til Europa-Parlamentet i handelsspørgsmål, og som også sætter scenen for en gensidig styrkelse af vores handel og eksterne aktioner både i Bruxelles og i EU's delegationer i 136 lande over hele verden.

Denne meddelelse skal ses både som et centralt element i den eksterne dimension af Europa 2020-strategien, men også som en klar melding om EU's intentioner om at spille en aktiv og beslutsom rolle i at fremme den handelspolitiske dagsorden i G20 og alle relevante globale handelsfora. Faktisk vil åbne markeder spille en central rolle i etableringen af den stærke, bæredygtige og afbalancerede vækst, som G20-lederne på deres topmøde i Toronto forpligtede sig til.

2. En handels- og investeringspolitik klar til morgendagens udfordringer

2.1 Intelligent vækst: hurtigt til fremtiden

Vores økonomiske fremtid ligger i at bibeholde en konkurrencefordel inden for innovative højværdiprodukter, der kan skabe langsigtede og godt betalte job⁹. Vores handelspolitik skal registrere dette ved at udvide omfanget af vores arbejde gennem at tage fat på følgende spørgsmål:

- En effektiv global forsyningskæde til fremstillingssektoren kan ikke eksistere uden afgørende støtte fra transport-, telekommunikations-, finans-, erhvervs- og fagtjenesteydelser. Tjenesteydelser repræsenterer 70 % af output på verdensplan, men kun omkring en femtedel af verdenshandelen. Den lave andel af tjenesteydelser i den samlede handel er til dels et resultat af naturlige barrierer (nogle tjenesteydelser er pr. definition ikke-omsættelige), men handelshindringer spiller også en vigtig rolle. Tilbageværende handelshindringer for tjenesteydelser er generelt af en størrelsesorden, der er højere end hindringer i fremstillingssektoren. De anslåede toldmæssige ækvivalenter er generelt et godt stykke over 20 % og ofte meget højere (se tabel 2). Vi vil fra vores vigtigste udviklede og nye handelspartnere, med alle til rådighed stående midler, søge større åbenhed over for vores tjenesteydere, på linje med hvad EU's indre marked tilbyder til tjenesteydere fra tredjelande, samtidig med at vi bevarer vores målsætning på linje med UNESCO's konvention fra 2005 om kulturel mangfoldighed. Vi skal fortsætte med at tilbyde integration i det indre marked til centrale nabolande (som Ukraine, Moldova, Kaukasus-landene, Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien) i sektorer såsom finans-, post- og teletjenester.

Som foreslået under den offentlige høring bør vi også søge at sikre, at reguleringen af tjenester i alle tredjelande er åben og ikke-diskriminerende, gennemsigtig og i offentlighedens interesse, således at også vores leverandører kan bedre gøre forretninger dér. Endelig, efterhånden som teknologiske forandringer skaber nye tjenester og forbedrer omsætteligheden af grænseoverskridende tjenesteydelser, bør vore handelsaftaler finde måder til at undgå, at der etableres nye handelshindringer for disse tjenester.

⁸ Europa-Kommissionens meddelelse om revision af budgettet af 19.10.2010, side 15.

⁹ Europa-Kommissionens meddelelse "Europa 2020 Flagskibsinitiativ - Innovation i EU", KOM (2010) 546 af 6 oktober 2010.

- Der har været en enorm stigning i kapitalbevægelserne og **udenlandske direkte investeringer**. Omkring halvdelen af verdenshandelen finder nu sted mellem afdelinger af multinationale selskaber i forbindelse med handel med mellemprodukter og tjenester. Kommissionen har foreslået en omfattende europæisk investeringspolitik¹⁰ for bedre at imødekomme behovene fra investorer fra alle medlemsstater. Den vil søge at integrere beskyttelse af investeringer sammen med liberalisering af investeringer i de igangværende handelsforhandlinger. For at gøre dette vil Kommissionen snart foreslå opdateringer af de relevante forhandlingsdirektiver, begyndende med Canada, Singapore og Indien. Kommissionen overvejer også, om stand-alone investeringsaftaler med andre lande, såsom Kina, ville være umagen værd.
- **Offentlige indkøb** er et område, hvor udenlandske markeder er særligt lukket for EU-virksomheder. Med en andel på over 10 % af BNP i store industrialiserede lande og en stigende andel i de nye vækstøkonomier udgør offentlige indkøb forretningsmuligheder i sektorer, hvor EU's industri er yderst konkurrencedygtig. Dette omfatter sektorer som for eksempel offentlig transport, medicinsk udstyr, lægemidler og grønne teknologier. Vi vil fortsat presse på for større åbning af indkøb i tredjelande, og vi vil især kæmpe mod forskelsbehandling. Vi har aktivt forhandlet yderligere adgang for vores virksomheder både i bilaterale forhandlinger og i forbindelse med WTO-aftalen om offentlige indkøb. Vi presser på for en tidlig kinesisk tiltrædelse af GPA på grundlag af et ambitiøst tilbud på linje med de kinesiske forpligtelser for tiltrædelse af WTO. Men mens vores markeder allerede stort set er åbne, er vores største handelspartners markeder langt mindre åbne, især på regionalt og lokalt plan (se tabel 4 i bilaget). Kommissionen vil derfor i 2011 fremlægge et lovforslag om et nyt europæisk markedsadgangsinstrument til at øge vores indflydelse til at sikre bedre symmetri i adgangen til markederne for offentlige indkøb i de udviklede økonomier og store vækstøkonomier, der bygger på gennemførelse af vores internationale forpligtelser. Ligeledes bør der være mere symmetri i adgangen til forsknings- og udviklingsprogrammer i tredjelande for at matche vores egen høje grad af åbenhed, som drøftet i Kommissionens seneste meddelelse om innovation i EU¹¹.
- Handels- og investeringstrømme er nøglen til **spredning af innovation og nye teknologier** i hele EU og i resten af verden. Dette gælder både for "nye" sektorer såsom telekommunikation og mere "traditionelle" sektorer - for eksempel højteknologisk tekstilproduktion. Vi går ind for en forlængelse af moratoriet for toldsatserne for elektronisk handel og vil fortsætte vores bestræbelser på fra at opdatere **WTO-aftalen om informationsteknologi** fra 1996 for at udvide dens anvendelsesområde, fjerne ikke-toldmæssige hindringer for samhandelen med disse produkter, såsom dobbelt overensstemmelsesprøvning og øge dens geografiske tilhørsforhold¹².
- **Lovgivningsmæssige hindringer** for handel med varer, tjenesteydelser og investeringer er specielt skadelige, især hos vores store handelspartnere, i betragtning af intensiteten af vores handel med og investeringsforhold til dem. Særlige bekymringer vedrører manglende accept og/eller brug af internationale standarder og ofte besværlige certificerings- eller kontrolkrav, herunder for industriprodukter og vor landbrugs- og fiskerieksport. Lande har ret til at etablere deres egne niveauer af offentlig beskyttelse og lovgive i overensstemmelse hermed, såsom at opretholde et højt niveau for menneskers sundhed og sikkerhed og miljøbeskyttelse, og selvfølgelig skal regulering også håndhæves. Viden om, at en sådan regulering er på plads og håndhæves, beroliger også forbrugerne, når de foretager indkøb, uanset om der er tale om importerede eller indenlandsk producerede varer og tjenester.

¹⁰ KOM (2010) 343 af 7. juli 2010.

¹¹ Se fodnote 9.

¹² Jfr. EU-forslag indeholdt i WTO-papiret G/IT/W/28 af 15. september 2008.

- Men mens forskelle i love og forordninger eller mangel på fælles standarder eller gensidig anerkendelse i nogle tilfælde kan være berettigede, har de alt for ofte udgjort en vigtig kilde til erhvervsomkostninger for vores virksomheder i udlandet. Mens vanskeligt kvantificerbare toldmæssige barrierer ofte er kilde til handelskonflikter, kan en samtidig hertil knyttelse af sænkede handelsomkostninger give betydelige besparelser¹³. Så et udvidet lovsamarbejde - både for at fremme ligestilling eller konvergens (af regler, standarder, prøvning og certificeringspraksis) internationalt og for at minimere unødvendige lovgivningsmæssige omkostninger på verdensplan - er et vigtigt aspekt af vores handelsforbindelser især med vores vigtigste partnere, eller som del af FTA- eller lignende forhandlinger, men der er stadig meget at gøre. Vi vil opfordre vores vigtigste handelspartnere til at deltage og fremme anvendelsen af eksisterende sektorspecifikke lovgivningsmæssige konvergensinitiativer såsom FN's Økonomiske Kommission for Europa (ECE)'s bestemmelser om biler og til at deltage aktivt i udviklingen af internationale standarder eller fælles reguleringsstrategier i en bred vifte af sektorer. Faktisk viser erfaringen, at det er meget nemmere at tackle potentielle barrierer, før reguleringspraksis bliver forankret både i veletablerede EU-industrisektorer såsom motorkøretøjer, værktøjsmaskiner og kemikalier, men især i hurtigt voksende sektorer som onlinetjenester eller bioteknologi.
- Selvfølgelig anerkender et vist antal tredjelande helt fordelene ved EU's system for regulering for det indre marked og har tilpasset deres egne regler i overensstemmelse hermed. I en stadig mere global økonomi bør vore egne regler imidlertid være mere følsomme over for den internationale kontekst og over for behovet for at hjælpe vores virksomheder til at forblive konkurrencedygtige. Faktisk er sammenhængen mellem reformer af udenrigshandelsåbningen og det indre marked er ofte en tovejsproces, for i begge tilfælde sigter vi mod at reducere omkostningerne ved unødvendige lovgivningsmæssige barrierer, der hæmmer strømmen af varer, tjenesteydelser og investeringer. Vi skal gøre mere for at udnytte effektiviteten af interne og eksterne politikker og dermed øge Europas konkurrenceevne på det globale marked¹⁴. Kommissionen vil undersøge, hvordan man kan styrke de gensidige forbindelser mellem interne og eksterne reguleringsforanstaltninger og at undersøge, hvordan vi kan forbedre koordineringen mellem de to på områder som statslig regulering og internationale standarder, med særlig fokus på fremtidig lovgivning. Disse spørgsmål drøftes også i Kommissionens meddelelse "På vej mod en akt for det indre marked"¹⁵.
- Vi bør også sikre, at den **midlertidige flytning af mennesker** til at levere tjenesteydelser¹⁶ bidrager til at gøre vores serviceudbydere og investorer mere konkurrencedygtige, både i EU og i udlandet. At hente de bedst kvalificerede mennesker fra hele verden er vigtigt for at give vores virksomheder og vores forskningscentre mulighed til at forblive på forkant med innovationen. Ligeledes har vore virksomheder brug for at være i stand til at sende de europæiske ledere og eksperter til deres udenlandske filialer. Vi skal tilbyde den samme behandling til vores partneres virksomheder, hvis vi ønsker at fortsætte med at nyde godt af deres investeringer i EU - og de arbejdspladser, der følger med. I denne forbindelse skal direktivforslaget om betingelserne for adgang for tredjelandsstatsborgere inden for rammerne af en virksomhedsintern overførsel bidrage til at skabe et stabilt og åbent miljø for tredjelandes virksomhedsinternt udstationerede inden for EU.

¹³ Arbejdsdokumentet "Handel som en drivkraft for velstand", kapitel III.2 "Ikke-toldmæssige hindringer på varer"

¹⁴ Se Rådets (konkurrenceevne) konklusioner: "Prioriteringer for det indre marked i det næste årti", 4.12.09, punkt 6 og 14.

¹⁵ KOM(2010) 608 endelig af 27. oktober 2010.

¹⁶ Dette kaldes "Mode 4-tjenesteliberalisering" i WTO-jargon.

2.2 Inklusiv vækst i EU og i tredjelande

Samtidig med at vi nyder godt af globaliseringen, er folk i Europa klart bekymrede ved nogle af de potentielle konsekvenser, især for beskæftigelsen¹⁷, mens de også kræver politikker, der giver større muligheder for udviklingslandene.

- **Handelsåbenhed skaber flere job generelt**, men fordi stærkere vækst forudsætter en overførsel af ressourcer til de mest effektive sektorer, kan det medføre tab af arbejdspladser i nogle sektorer. Så markedsåbning skal ledsages af politikker, der sætter mennesker i stand til at tilpasse sig disse ændringer. Selv om det påhviler medlemsstaterne at etablere de rigtige flankerende sociale, uddannelsesmæssige og arbejdsmarkedspolitikker, bidrager EU med yderligere støtte gennem en række instrumenter (herunder strukturfondene). Et af de instrumenter er **Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen**. Ved at udvide og forenkle Globaliseringsfonden kan EU gøre mere for at hjælpe dem, der mister deres job i forskellige sektorer, med tilpasning og omskoling og dermed afbøde virkningen af visse store forstyrrelser i medlemsstaterne.
- Rummelighed er lige så vigtigt uden for EU's grænser. Vi er forpligtet til at fremme bæredygtig udvikling, internationale arbejdsstandarder og anstændigt arbejde også uden for EU. Selvfølgelig hjælper integrering af udviklingslandene i den globale økonomi nedbringelse af fattigdom og skaber bedre arbejdsvilkår. Det er EU's tilgang med **økonomiske partnerskabsaftaler** med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet: fremme udvikling ved at fremme regional integration, skabe muligheder for handel og investering og forbedre den økonomiske styring.
- I begyndelsen af 2011 vil vi foreslå en reform af EU's **"System for generelle præferencer"**. Denne vil bl.a. søge at koncentrere fordelene på de lande, der har størst behov, og på dem, som rent faktisk gennemfører internationale arbejdsnormer og principper om menneskerettigheder, miljøbeskyttelse og god regeringsskik.
- I 2011 vil Kommissionen vedtage en **meddelelse om handel og udvikling**. Den vil i en bred forstand afspejle, hvordan vores handelspolitik bedst kan tjene udviklingen, som f.eks. de særlige og differentierede vilkår, der indrømmes udviklingslandene, støtte til handelsrelaterede reformer og fjernelse af strukturelle hindringer for deres integration i den globale handel. Desuden vil denne meddelelse indeholde forslag til, hvordan handel kan bidrage til at hjælpe tredjelande, der er ramt af **naturkatastrofer**, såsom jordskælv i Haiti eller de seneste oversvømmelser i Pakistan.

2.3 Bæredygtig vækst i EU og i tredjelande

Handelspolitik bør fortsat støtte grøn vækst og klimaændringsmålsætninger, navnlig reducerede kulstofemissioner. Vi skal sikre, at vores industri er i stand til at konkurrere i en bæredygtig økonomi i fremtiden, herunder i fiskeri- og landbrugssektorerne, som kan imødesee yderligere reformer.

- For så vidt angår **klimaændringer** er vores prioritet fortsat en global aftale, hvor der opstilles reduktionsmål for alle lande. Handelspolitisk støtte til indsats mod klimaændringer bør forfølges gennem afskaffelse af barrierer for handel med miljøvarer og -tjenester¹⁸. Kommissionen er

¹⁷ I henhold til den særlige Eurobarometer-undersøgelse 357 tilskriver 30 % af dem, der mente, de ikke i øjeblikket nyder godt af international handel, disse virkninger af arbejdsløshed. Respondenterne mente, at skabelse af arbejdspladser i EU skal have førsteprioritet i EU's handelspolitik.

¹⁸ Se fodnote 13.

stadig af den opfattelse, at muligheden for grænsejusteringsforanstaltninger rejser en række af spørgsmål, som er beskrevet i den seneste meddelelse fra Kommissionen¹⁹.

- Mere generelt bør handelspolitikken fortsat **støtte og fremme grøn vækst** over hele verden på andre områder, såsom energi, ressourceeffektivitet og beskyttelse af biodiversitet. Vi vil også fortsætte med at lægge særlig vægt på **gennemførelsen af kapitler om bæredygtig udvikling** i vores handelsaftaler og på et tæt samarbejde med det civile samfund.
- En **bæredygtig forsyning af råvarer og energi uden forvridninger** er af strategisk betydning for konkurrenceevnen for EU's økonomi. Dette er klart fremhævet af et stort antal virksomheder og bidragsydere fra det civile samfund under den offentlige høring. En række regeringer uden for EU er ved at udvikle industripolitikker, der skaber flaskehalse i forsyningen samt andre former for hindringer. I sit strategidokument om råstoffer fra 2008²⁰ skitserer Kommissionen en samlet tilgang til sikker forsyning af råvarer til EU-virksomheder på forskellige politikområder, herunder handelspolitikken. Kommissionen vil inden udgangen af 2010 forberede en ny meddelelse om gennemførelsen af strategien og vejen frem. Vi vil bruge de nuværende handelsregler maksimalt, fortsætte oprettelsen af en overvågningsmekanisme for eksportrestriktioner, forhandle regler i de igangværende bilaterale forhandlinger og yderligere undersøge multi- og plurilaterale discipliner, f.eks. en OECD-aftale baseret på "bedste praksis". Denne tilgang og vores dialog med tredjelande på dette område skal fortsat være i fuld overensstemmelse med udviklingsmålene i fattigdomseliminering og god regeringsførelse - men det er værd at påpege, at restriktioner på levering af råvarer ofte forårsager alvorlige skader på andre udviklingslande. Så vi må tage fat på dette.
- For så vidt angår **energi** vil vi bruge både vores bilaterale og multilaterale forhandlinger til også at omfatte handelsbestemmelser, som vil hjælpe os med at sprede energiforsyningen (også af hensyn til energisikkerheden), fremme fri transit og fremme samhandel med "bæredygtig energi", hvor barrierer i tredjelande hindrer den hurtige udvikling af EU's vedvarende energiindustri.

3. Opdatere forhandlingsdagsordenen til at fremme vækst

Den første del af denne meddelelse og dens ledsagedokumenter forklarer, hvordan handelspolitikken kan bidrage til vækst. Det udgør den eksterne dimension af Europa 2020-strategien. Vores prioritet i handelspolitikken skal nu være at få bedre adgang til de største og hurtigst voksende økonomier i verden, og især gennem ambitiøse handelsaftaler.

3.1 Afslutte Doha og bygge videre på det multilaterale regelbaserede system

På trods af de langsomme fremskridt er gennemførelse af Doha-runden fortsat vores topprioritet. De potentielle fordele er simpelthen for vigtige til at ignorere. 2011 er den næstbedste mulighed for at indgå en ambitiøs og afbalanceret samlet aftale, som *alle* større aktører yder væsentlige bidrag til, og som *alle* aktører, store og små, kunne drage fordel af. Doha er en potentielt betydeligt

¹⁹ Kommissionens meddelelse KOM(2010) 265 af 26. maj 2010: "Analyse af muligheder for at bevæge sig ud over 20% reduktioner af drivhusgasemissionerne og vurdering af risikoen for kulstoflækage".

²⁰ KOM(2008) 699 af 4.11.2008 "Råstofinitiativet - opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og beskæftigelse i Europa" og KOM(2010) 614 af 27.10.2010 "En integreret industripolitik for globaliseringsæraen, der sætter fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed".

saltvandsindsprøjtning for verdensøkonomien. Verdenshandelen kunne stige med mere end 300 mia. EUR om året og verdensindkomsten med mere end 135 mia. EUR²¹.

En vellykket afslutning af Doha-forhandlingerne vil bekræfte den multilaterale handelsliberalisering og -regulerings centrale rolle. Det vil også bekræfte WTO som et effektivt skjold mod protektionistiske tilbageskridt - en af de afgørende forskelle mellem nutidens krise og den i 1930'erne. Vi vil gøre bedre brug af, og være fortalere for, en styrkelse af overvågnings- og kontrolkapaciteterne. Dette kunne indebære øget peer review, gennemsigtighed og multilateral kontrol af handelspolitikker med henblik på at dæmme op for mulige protektionistiske tendenser, håndhæve de eksisterende handelsaftaler og -discipliner og forbedre handelspraksis i tredjelande. Vi vil også fortsætte med at prioritere en udvidelse af medlemskredsen. Endelig vil vi sigte på at styrke den unikke tvistbilæggelsesordning i WTO. Dette kræver en styrkelse af den retlige karakter af processen og flere ressourcer til WTO's sekretariat til dette formål.

Der er en langsigtet systemisk fordel i at styrke WTO som en central institution til at løse de udfordringer, den globale økonomiske styring udgør, sammen med andre aktører såsom G20. Så vi vil nedsætte en gruppe af fremtrædende personer fra de udviklede lande og udviklingslandene for at få uafhængige henstillinger til at forme vores europæiske syn på den fremtidige dagsorden for og funktion af WTO efter Doha.

3.2 Færdiggørelse af forhandlingsdagsordenen for de igangværende frihandelsaftaler (FTA)

Global Europe-dagsordenen for en ambitiøs ny generation af bilaterale handelsaftaler med vigtige handelspartnere er en hård nød at knække. Nogle nye vækstøkonomier udgør allerede en betydelig og stigende andel af verdenshandelen. I udformningen af vores ambitionsniveau vil vi fortsætte med at tage hensyn til vores handelspartneres forskellige niveauer for udvikling. Men denne dagsorden er den rigtige vej for Europa til at følge, og det er begyndt at give resultater.

Dette er en betydelig og stærkt udfordrende dagsorden, ikke mindst fordi disse nye handelsaftaler handler om mere end importtold, hvis betydning er faldet, og tager fat på lovgivningsmæssige hindringer for varer, tjenesteydelser og investeringer, intellektuelle ejendomsrettigheder, offentlige indkøb, beskyttelse af innovation, bæredygtig udvikling (dvs. ordentligt arbejde, arbejdstagerrettigheder og miljøbeskyttelse) og andre vigtige spørgsmål.

Men fordelene bør være væsentlige. Hvis alle disse igangværende forhandlinger afsluttes med succes, vil:

- omkring halvdelen af EU's udenrigshandel være omfattet af frihandelsaftaler
- den gennemsnitlige told for EU-eksporten falde med omkring halvdelen (til omkring 1,7 %) og den gennemsnitlige EU importtold med næsten en femtedel (til 1,3 %²²) og
- tilsammen bør disse forskellige frihandelsaftaler som en del af den fremtidige handelspolitik bidrage til væksten, tilføje op til 0,5 % til EU's BNP på længere sigt²³.

²¹ CEPII, "De økonomiske konsekvenser af det potentielle udfald af DDA", endelig rapport bestilt af Europa-Kommissionen, februar 2009.

²² Arbejdsdokumentet "Handel som drivkraft for velstand", afsnit III.1, der refereres primært til bestemmelse af satserne for industriprodukter.

²³ Se arbejdsdokumentet "Handel som drivkraft for velstand", afsnit II.

Vi har med succes afsluttet frihandelsforhandlinger med Korea, samt med Peru, Colombia og Mellemamerika. Samtalerne med Golfstaterne, Indien, Canada og Singapore er på et fremskredent stadium. Vi genåbner vigtige forhandlinger med Mercosur-regionen. At gennemføre vores nuværende dagsorden med frihandelsaftaler med fokus på konkurrenceevnen er fortsat en prioritet. Vi bør gøre god brug af den hurtigt voksende regionale handel i Østasien og forfølge vores strategiske økonomiske interesser i denne region, bl.a. ved at knytte os til de hastigt voksende netværk af frihandelsområder i regionen. Vi vil derfor søge at udvide og indgå bilaterale forhandlinger med ASEAN-landene, begyndende med Malaysia og Vietnam, og at uddybe vores handelsmæssige og investeringsmæssige forbindelser med Det Fjerne Østen.

Sideløbende hermed, og med henblik på at bidrage til at skabe et område med fælles velstand med Europas nabolande, vil vi fortsætte med at forfølge dybtgående og omfattende frihandelsaftaler (DCFTA'er) inden for de respektive rammer af det østlige partnerskab og Euro-Middelhavs-partnerskabet, der tilbyder mulighed for, at lande i regionen deltager i det indre marked, når betingelserne er opfyldt. Dette er fortsat en kraftig drivkraft for forandring: via lovgivningsmæssig konvergens og fjernelsen af toldmæssige og andre barrierer, der udføres parallelt med forhandlingerne om associeringsaftaler at tilbyde økonomisk integration i en situation med politisk forening.

Kort sagt vil færdiggørelse af denne dagsorden i høj grad forbedre den måde, hvorpå vi gør forretninger med resten af verden.

3.3 Inddragelse af vores strategiske økonomiske partnere i handel, investeringer og lovgivningsmæssig konvergens

I september har Det Europæiske Råd udpeget udbyggelse af handelen med EU's strategiske partnere som en central målsætning, og opfordret til konkrete skridt til at *"sikre ambitiøse frihandelsaftaler, sikre større markedsadgang for europæiske virksomheder og uddybe det reguleringsmæssige samarbejde med de vigtigste handelspartnere."* Man erindrede dog om, at der i disse partnerskaber skal være tale om *"gensidighed, baseret på fælles interesser og fordele og på erkendelsen af, at alle aktører har både rettigheder og pligter"*²⁴.

På grund af deres økonomiske størrelse og potentiale, samt deres indflydelse på den globale økonomi, har vores handelspolitik brug for at være særlig opmærksom på USA, Kina, Rusland, Japan, Indien og Brasilien. Af forskellige årsager har vores økonomiske forbindelser med disse lande en strategisk dimension for EU. Vi skal nu gøre dem endnu mere af en større prioritet. Vi er midt i løbende og intense forhandlinger med Indien om en frihandelsaftale. Vi vil forandre vores forhold til Brasilien når vi konkluderer de nyligt relancerede forhandlinger om en EU-Mercosur associeringsaftale.

Situationen og perspektiverne for vores forhold med de fire andre strategiske økonomiske partnere er beskrevet nedenfor.

USA er EU's langt største handels- og investeringspartner. På trods af lejlighedsvis tvister præges den transatlantiske handel og investering af mere frihed end næsten alle andre steder i verden. De største tilbageværende hindringer ligger i divergerende standarder og regler på tværs af Atlanten, selv om vi har meget ens reguleringsmål. Der står meget på spil, hvilket illustreres af, at det jfr. en nyere undersøgelse tyder på, at fjernelse af kun halvdelen af de ikke-toldmæssige hindringer fra

²⁴ Det Europæiske Råds konklusioner, den 16. september 2010, punkt 4.

handel med USA vil resultere i en 0,5 % stigning i EU's BNP²⁵. Det Transatlantiske Økonomiske Råd giver os et godt forum for politisk vejledning til en kompleks række af forskellige lovgivningsmæssige dialoger osv. På denne måde kan det bidrage til reguleringsmæssig konvergens. Vores prioritet skal helt og holdent være at undgå fremtidige hindringer, og navnlig mht. innovation, energieffektivitet og hi-tech-sektorerne, et punkt, som kom klart til udtryk i vores offentlige høring.

Kina er EU's næststørste handelspartner. Kina er en kilde ikke kun til lavprisforbrugsgoder, men også til vigtige input til vores fremstillingsindustri. Det er også en hurtigt voksende marked for vores eksport. Men vores samhandel med Kina er fortsat et godt stykke under potentialet. Vigtige hindringer for markedsadgang eksisterer fortsat - i standarder og forskrifter, tjenesteydelser, investeringer og offentlige indkøb samt utilstrækkelig håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, et uigennemsigtigt standardiseringssystem, besværlige godkendelsesprocedurer og industripolitiske foranstaltninger med henblik på importsubstitution, tvungne overførsler af teknologi og præferentiel adgang til råvarer for lokale producenter. EU har klaget over en række af disse foranstaltninger i WTO og bilateralt, og vil fortsat gøre det.

I de mere omfattende rammer, som den højtstående økonomiske og handelsmæssige dialog, vil vi gå ind for politikker, der er mere i overensstemmelse med de markedsøkonomiske regler og søge at tage fat på årsagerne til de nuværende store ubalancer.

Japan søger ivrigt økonomisk integration med sine vigtigste handelspartnere, herunder med EU. Men mens toldsatserne i Japan generelt er lave, er de reguleringsmæssige hindringer for handel med varer, tjenesteydelser, investeringer og offentlige indkøb fortsat store²⁶ og opfattes som værende lige så uovervindelige som nogensinde. Japans evne til at påvise, at disse hindringer kan fjernes, er en afgørende forudsætning for en tættere økonomisk integration mellem EU og Japan. Spørgsmålet behandles i øjeblikket af den højtstående gruppe, der er oprettet på det seneste EU-Japan topmøde.

Rusland er vores vigtigste nabo. Rusland er også den næststørste destination for EU's eksport, den tredjestørste kilde til EU's import på verdensplan og den største energileverandør til mange medlemsstater. Ruslands medlemskab af WTO er fortsat et afgørende mål på kort sigt for EU's handelspolitik, også et punkt, som mange respondenter i vores offentlige høring klart har betonet. Det ville være den mest betydelige foranstaltning for at forankre Rusland i det globale system, og det ville give et skub til modernisering og diversificering af landets økonomi. I mellemtiden vil bilaterale aftaler, der er under forhandling mellem EU og Rusland til afløsning af den nuværende partnerskabs- og samarbejdsaftale, bidrage til at opnå et mere effektivt, stabilt og forudsigeligt handelsmiljø og bør give bedre balance i vores respektive rettigheder og pligter. Nu hvor vi lader krisen bag os, bør Rusland for eksempel fjerne de ensidige toldsatsforhøjelser, der har været pålagt siden 2007.

²⁵ Se Ecorys (2009) *"Non tariff measures in EU-US trade and investment"*, som er tilgængelig online på http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/december/tradoc_145613.pdf

²⁶ Copenhagen Economics (2010) *"Assessment of barriers to trade and investment between the EU and Japan"*, som er tilgængelig online på <http://ec.europa.eu/trade/analysis/chief-economist/>.

Vi vil intensivere vores samarbejde med disse lande, især gennem de forskellige fora, som er blevet oprettet til dette formål. Vi vil senere evaluere, om disse fora lever op til den store udfordring, vi står over for, i udviklingen af vores handels- og investeringsforbindelser med disse lande, idet vi især bør lægge vægt på den betydning, Det Europæiske Råd har tillagt dette spørgsmål.

4. Håndhævelses- og implementeringsdagsordenen

Vi skal i EU optrappe vores indsats for at håndhæve vores rettigheder i henhold til bilaterale og multilaterale aftaler om at åbne op for markeder, som er ulovligt lukket. Korrekt håndhævelse af handelsreglerne er en uundværlig søjle i handelspolitikken. Den sikrer, at handelsaftaler på papir kan omsættes til konkrete resultater i praksis for mennesker og virksomheder. Dette er især relevant for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Denne bekymring for upartisk håndhævelse er afspejlet i den offentlige mening²⁷.

På **globalt plan** vil Kommissionen fortsat lægge særlig vægt på handelspartneres aktioner i forbindelse med genopretningen efter den økonomiske krise, et initiativ, der blev hilst velkommen af deltagerne i vores offentlige høring. G20-forpligtelsen fra 2008 (fornyset og udvidet i 2010 indtil udgangen af 2013) til ikke at indføre protektionistiske foranstaltninger spiller en vigtig politisk rolle i denne henseende og er stort set blevet, om end ikke universelt, overholdt af partnerne. Vi vil fortsat overvåge overholdelsen omhyggeligt og regelmæssigt aflægge rapport. Vi opfordrer vore G20-partnere til at træffe foranstaltninger til at fjerne handelsbegrænsende foranstaltninger, der blev indført under den globale finansielle krise. Herudover vil vi handle kraftigt mod enhver protektionistisk tendens, der kan skade vores interesser. Vi har allerede rettet vor opmærksomhed specielt mod skadelige foranstaltninger (f.eks. "Køb nationalt"-politikker, der er dukket op i flere lande siden den økonomiske krise) og arbejdet for deres tilbagetrækning. Herudover skal vi presse hårdt på for **systematisk gennemførelse** af alle handelsaftaler, og vi skal overvåge vores partnere nøje og sørge for håndhævelse af vores rettigheder, bl.a. gennem bilæggelse af tvister og anvendelse af EU's handelshindringsforordning, hvor det er relevant.

Hvad angår **bilaterale aftaler** vil vi prioritere gennemførelsen af frihandelsaftaler, navnlig med hensyn til de lovgivningsmæssige komponenter og ikke-handelshindringer. Dette vil starte med EU-Korea-frihandelsaftalen, som indeholder ambitiøse tilsagn, navnlig om lovgivningsmæssige spørgsmål, som kan håndhæves ved hjælp af hurtig tvistbilæggelse eller mægling.

Strategien for markedsadgang vil fortsat være et centralt element i vores håndhævelsesaktiviteter²⁸. Vores partnerskab med medlemsstaterne og erhvervslivet har givet os mulighed for at skabe adgang-til-markedet-teams i tredjelande og i Bruxelles. Bidragsydere til vores offentlige høring bekræftede, at strategien for markedsadgang har bragt meget gode konkrete resultater med henblik på at fjerne tredjelandes handelshindringer og forbedre markedsadgangen for EU-virksomheder lokalt. En samordnet indsats fra Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervslivet har bidraget til at fjerne barrierer for en bred vifte af sektorer og tredjelande med et meget betydeligt eksportpotentiale. Nylige eksempler omfatter strenge krav til mærkning af tekstiler i Egypten, inspektionskrav for animalske produkter i Ukraine, importlicensordninger for dæk i Indien (hvor hindringer på grund af strenge certificeringskrav dog fortsat skal fjernes), certificeringsprocedurer for legetøj i Brasilien eller betingelserne for markedsadgang for

²⁷ I henhold til den særlige Eurobarometer-undersøgelse 357 mente EU-borgere, at en af de vigtigste handelspolitiske prioriteter for EU bør være at sikre, at de samme regler anvendes overalt i verden.

²⁸ Se rapporten "Gennemførelse af meddelelse fra Kommissionen: Globalt Europa - Et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører", af 18. april 2007.

postomdeling fra Canada²⁹. I overensstemmelse med vores målsætning om stærkere håndhævelsesaktiviteter vil vi søge at oprette yderligere adgang-til-markedet-teams i et halvt dusin tredjelande og styrke de eksisterende 33 teams med særlig fokus på at overvåge gennemførelsen af frihandelsaftaler. Vi vil også samarbejde med tredjelande, som vi deler fælles markedsadgang med, på en sag-til-sag-basis. Endelig, og som annonceret i Europa 2020-meddelelsen, vil vi udarbejde en årlig rapport om barrierer for samhandel og investeringer, som skal overvåge handelsbarrierer og protektionistiske foranstaltninger i tredjelande. Den vil udløse passende håndhævelsesforanstaltninger, med mulighed for "*naming and shaming*" af tredjelande.

Vi vil også med de større partnere arbejde for at styrke og bedre koordinere markedstilsynsmyndighedernes forbrugersikkerhedsaktioner.

I 2005 fremlagde Kommissionen et forslag til **lovgivning om oprindelsesmarkering for importerede færdigvarer** for at give mere information til forbrugerne. En snarlig vedtagelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side ville skabe ens vilkår over for tredjelande på dette område.

Særlig opmærksomhed vil blive givet til det **internationale toldsamarbejde** inden for rammerne af de bilaterale aftaler og i Verdenstoldorganisationen. Effektive toldprocedurer reducerer overholdelsesomkostningerne for de handlende, fremmer lovlig handel, og hjælper os med at løse de stigende risici i forbindelse med sikkerhed, sikkerhed og intellektuelle ejendomsrettigheder.

Det er afgørende, at den intellektuelle ejendomsret i forbindelse med EU-varer, tjenesteydelser og udenlandske direkte investeringer i tilstrækkelig grad kan beskyttes. For at styrke og strømline procedurerne for håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er vi ved at gennemgå reglerne for på toldområdet at træffe foranstaltninger på EU-grænsen. Vi vil også gennemgå vores strategi fra 2004 om håndhævelsen af **intellektuelle ejendomsrettigheder** i tredjelande for at reagere på nye udfordringer. For at bevare og forbedre deres konkurrenceevne i den videnbaserede økonomi har vores virksomheder og rettighedshavere brug for mere effektiv beskyttelse og håndhævelse af intellektuel ejendomsret (IP), herunder geografiske betegnelser, på tværs af udenlandske markeder, især i de nye vækstøkonomier. I denne sammenhæng vil en yderligere harmonisering af IP-reglerne inden for EU øge Kommissionens muligheder for på vegne af EU at forhandle stærkere IP-forpligtelser med vores vigtigste handelspartnere. I forbindelse med forhandlingerne om frihandelsaftaler skal klausuler om den intellektuelle ejendomsret så vidt muligt tilbyde samme beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, som det er tilfældet i EU, og samtidig tage hensyn til omfanget af udviklingen i de pågældende lande. Den såkaldte *Anti-Counterfeiting Trade Agreement* (ACTA) tager sigte på at etablere en omfattende international ramme - et katalog over "bedste praksis" - der vil hjælpe medlemmerne med effektivt at bekæmpe krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Når ACTA er vedtaget og gennemført, vil den reelt indføre en ny international standard, som bygger på WTO's TRIPS-aftale.

Vores engagement for åben handel afhænger af fair konkurrence mellem indenlandske og udenlandske producenter baseret på ægte komparative fordele. Vi beskytter EU-produktionen mod internationale handelsforvridninger eller -forstyrrelser ved at anvende **handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter** i overensstemmelse med WTO-reglerne. Vi vil anvende disse instrumenter til de nye former for forvridninger såsom subsidiering af strategiske sektorer, herunder hvor tredjelande bruger eksportrestriktioner til at give indirekte fordele for aftagerindustrierne. Vi vil fortsætte med at anvende vores strenge juridiske og økonomiske standarder og forventer, at

²⁹ Se "Gennemførelse af strategien for markedsadgang - Årsrapport 2009", som er tilgængelig online på http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/march/tradoc_145851.pdf

vores handelspartnere vil gøre det samme. Vi vil støtte EU-virksomheder, hvis tredjelande bruger handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter på en uretfærdig måde, herunder ved i givet fald at rejse disse spørgsmål i WTO. I lyset af de ændringer, som Lissabontraktaten og/eller de fremtidige resultater af Doha-runden har indført under kapitlet "regler", vil vi undersøge, om og hvordan man yderligere kan opdatere og modernisere vores handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter.

Fraværende eller ineffektive konkurrence- og statsstøttere regler i tredjelande begrænser markedsadgangen for EU-eksportører. EU har derfor en strategisk interesse i at udvikle internationale regler for at sikre, at europæiske virksomheder i tredjelande ikke udsættes for illoyal subsidiering af lokale virksomheder eller konkurrencebegrænsende fremgangsmåder. Et multilateralt regelsæt, der vedtages inden for WTO, ville være det bedste resultat. Dog kan mange centrale spørgsmål også løses gennem bilaterale aftaler.

Vi vil gøre mere for at løse de problemer, som **små og mellemstore virksomheder** står over for, for eksempel anerkende, at de ofte i forbindelse med handelsbeskyttelse står over for reelle problemer med omkostningstunge undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter enten som importører, brugere, klagere eller eksportører. Hertil kommer, at Kommissionen i 2011 vil fremlægge en meddelelse om mulige støtteforanstaltninger for at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der ønsker at udvikle deres internationale aktiviteter.

Vi vil også styrke den **rolle, som EU-delegationerne spiller som kontaktpunkt for EU's erhvervsliv i tredjelande**, og i givet fald skabe specifikke virksomhedsstøttestrukturer i tredjelande.

5. Offentlige høringer og konsekvensanalyser

Konsultationer med det civile samfund og de vigtigste interessenter såvel som med Europa-Parlamentet og vores medlemsstater har givet nyttige input til udarbejdelsen af dette dokument³⁰. For eksempel har vi modtaget 302 bidrag fra 37 lande, herunder 23 medlemsstater, som er blevet sammenfattet i et særskilt dokument.

Vi er fortsat fast besluttet på at ville høre de berørte parter ved udarbejdelse af politikkerne og forslag til foranstaltninger. Høring af det civile samfund er en grundlæggende del af vores politik, og vi giver feedback til dem, der har reageret på vores offentlige høringer, hvor dette er muligt. Dette er allerede til dels opnået ved den regelmæssige dialog med det civile samfund om handel: regelmæssige, strukturerede møder om handelspolitiske spørgsmål af interesse for et bredere publikum, som fremmer en aktiv og bred deltagelse af det civile samfund i vores handelspolitiske beslutningsproces.

Vi vil i højere grad indarbejde konsekvensanalyser og evalueringer i den handelspolitiske beslutningsproces. Dette omfatter gennemførelse af konsekvensanalyser af alle nye handelsaftaleinitiativer med potentielt betydelige økonomiske, sociale eller miljømæssige konsekvenser for EU og dets handelspartnere, herunder udviklingslande. Vi vil lægge særlig vægt på bred høring og inddragelse af civilsamfundet i de bæredygtighedsvurderinger, som vi gennemfører i løbet af disse handelsforhandlinger. Når forhandlingerne er afsluttet, og inden undertegnelsen, vil vi til Europa-Parlamentet og Rådet udarbejde en analyse af konsekvenserne af den foreslåede aftale for EU. Endelig vil vi med henblik på at overvåge virkningerne af de

³⁰ Rapporten og de individuelle svar er tilgængelige online på http://trade.ec.europa.eu/consultations/?consul_id=144

eksisterende EU-handelsaftaler gennemføre en efterfølgende evaluering på et mere systematisk grundlag.

6. Handel og eksterne forbindelser

Vores mål er, at EU i udenrigsanliggender og global ledelse kommer til at spille en rolle, der står mål med vores økonomiske vægt.

Handelspolitik har sin egen særlige økonomiske logik og sit eget bidrag at yde til EU's optræden udadtil. Handel og handelspolitikken styrker EU's internationale indflydelse, og en samordnet indsats på EU-plan bør forfølge og støtte EU's økonomiske interesser i tredjelande. Deraf følger, at EU's handelspolitik og udenrigspolitik kan understøtte hinanden. Dette gælder områder som udviklingspolitik og anvendelse af FN-sanktioner, men også etablering af de rette incitamenter i bl.a. vores handelsmæssige og politiske forbindelser med tredjelande eller gennem specifikke handelsinstrumenter såsom den generelle præferenceordning eller frihandelsaftaler for at tilskynde vores partnere til at fremme respekten for menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder og miljø og god regeringsskik, herunder på skatteområdet. Andre værktøjer til eksterne foranstaltninger, såsom EU-delegationer i udlandet, bør bidrage til gennemføre vores handelsdagsorden og støtte vores selskaber i udlandet. Et andet eksempel på samspillet mellem handelspolitik og de eksterne tiltag er vores **eksportkontrollsystem** for varer med dobbelt anvendelse, der tjener et udenrigs- og sikkerhedspolitisk mål. Selv om der er gjort stærk fremgang i løbet af de sidste 20 år mod realiseringen af et fuldt udbygget EU-eksportkontrollsystem, risikerer forskelle mellem de nationale gennemførelsesforanstaltninger i EU at underminere fordelene ved det indre marked og den fælles handelspolitik. Reformen, der iværksættes på dette område af EU's partnere, herunder USA, viser klart den økonomiske betydning af eksportkontrolområdet og behovet for en fornyet indsats for at styrke konkurrenceevnen for EU's eksport og samtidig sikre det højeste mulige sikkerhedsniveau. Vi vil fortsætte med at udvikle eksportkontrollforanstaltninger med henblik på at forenkle og gøre erhvervsmiljøet mere gennemsigtigt for EU-eksportører og på samme tid bidrage til at styrke den internationale sikkerhedsindsats. Vi vil fremlægge en grønbog til at høre om, hvordan det nuværende system fungerer, og mulige områder for reform.

7. Konklusioner

Denne meddelelse redegør for, hvordan vi vores med handels- og investeringspolitik vil bidrage til målsætningen om vedvarende økonomisk vækst, som skal skabe flere arbejdspladser og bevare vores velfærdssamfund. Dette vil kræve et stærkt engagement fra alle berørte parter, EU-institutioner og medlemsstaterne.

Sammenfattende vil vi:

1. Fortsætte vores forhandlingsdagsorden:

- søge at afslutte Doha-forhandlingsrunden som en hastesag, og senest inden udgangen af 2011
- nedsætte en gruppe af fremtrædende personer fra de udviklede lande og udviklingslandene for at få uafhængige henstillinger til at forme vores europæiske syn på den fremtidige dagsorden og funktion for WTO efter Doha
- søge at gøre betydelige fremskridt med de igangværende bilaterale handelsforhandlinger, lancere nye handelsforhandlinger med ASEAN-landene og foreslå selvstændige investeringsforhandlinger med de vigtigste partnere

- fortsætte forhandlingerne med EU's naboer mod det ultimative mål at indgå dybtgående og omfattende FTA'er, der kan bringe alle naboer gradvist tættere på det indre marked

2. Uddybe vore strategiske partnerskaber

- mere detaljeret beskrive, hvordan vi planlægger at opgradere vores forhold til strategiske partnere for at løse de problemer, der er en hindring for bedre fungerende markeder i det 21. århundrede og gennemgå, hvor langt vi er kommet inden udgangen af 2012

3. Føre handelspolitikken videre

I 2011 vil vi:

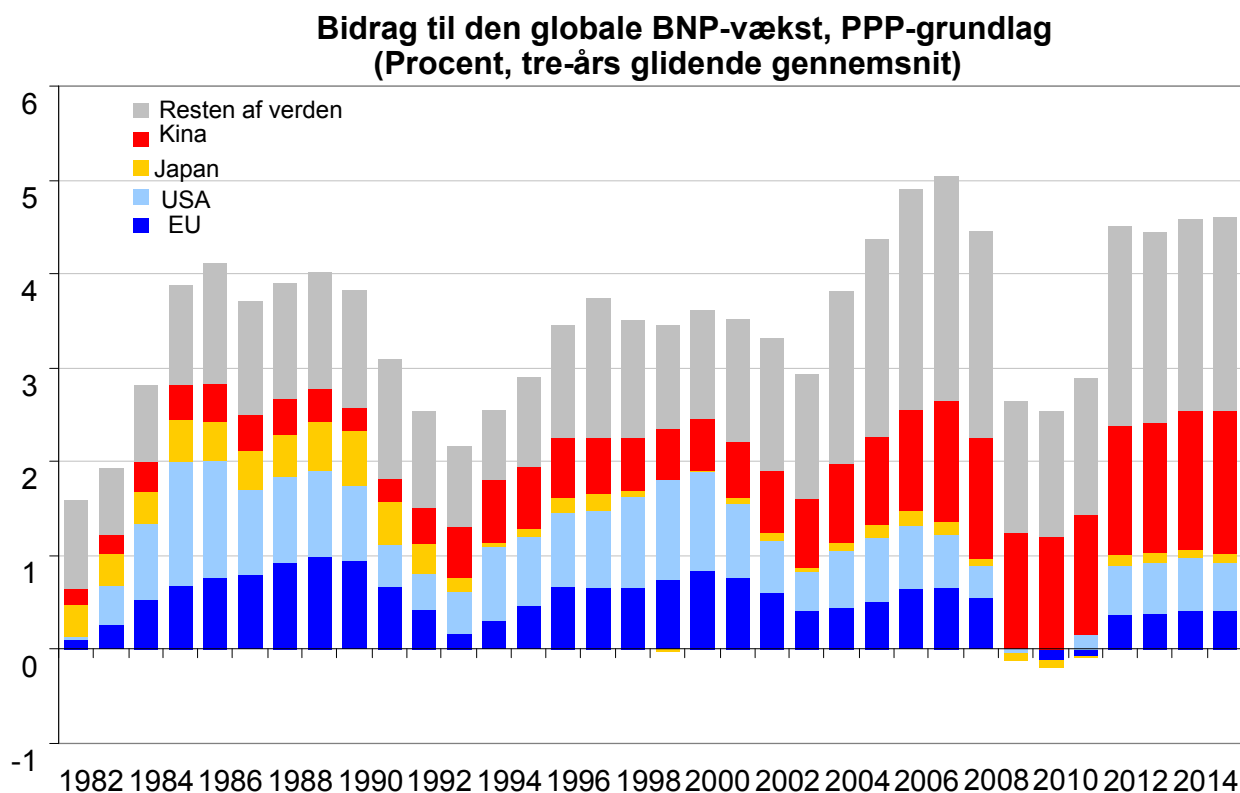
- fremsætte lovforslag om et EU-instrument for at hjælpe med at sikre og øge symmetri i adgangen til markeder for offentlige indkøb i de udviklede lande og de store nye vækstøkonomier
- afslutte debatten med medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om en ny investeringspolitik for EU
- fremlægge vore synspunkter om, hvordan man kan udvikle den gensidige støtte mellem intern og ekstern markedsåbning, især for så vidt angår regler for varer og tjenesteydelser
- vedtage en meddelelse fra Kommissionen om handel og udvikling og et lovforslag til reform af den generelle præferenceordning for udviklingslande
- vedtage en grønbog, der skal søge at forbedre vores eksportkontrollsystem
- fremlægge en meddelelse om mulige støtteforanstaltninger for at hjælpe små og mellemstore virksomheder, der ønsker at udvikle deres internationale aktiviteter

4. Håndhæve vores rettigheder

- gennemgå vores strategi om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i tredjelande såvel som vores toldforordning om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder på EU-grænsen
- fra 2011 og fremefter fremlægge en årlig rapport om handels- og investeringsbarrierer til Det Europæiske Råds forårsmøde som vores vigtigste værktøj til at overvåge handelshindringer og protektionistiske foranstaltninger og udløse passende håndhævelsesforanstaltninger.

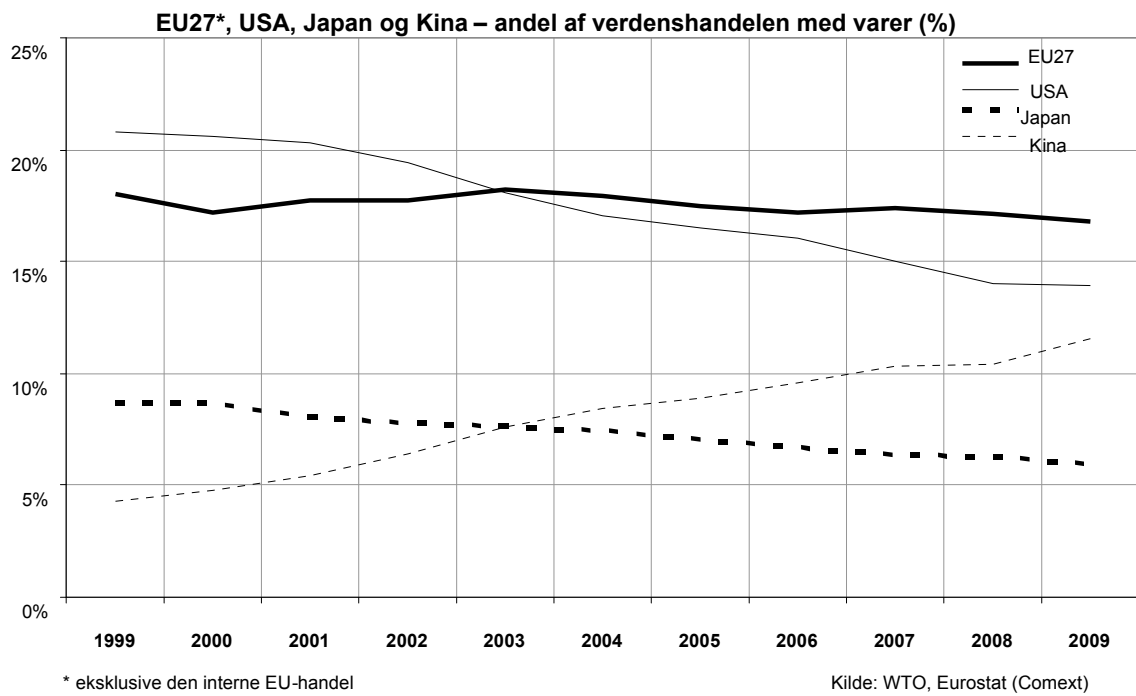
BILAG

Figur 1

Kilde: IMF World Economic Outlook Oktober 2010

Figur 2

Tabel 1: Status for EU's frihandelsaftaler (FTA) og deres andel af EU's handel (%)

Regioner og FTA-status		Industriprodukter *		Landbrugsprodukter **	
		Import (%)	Eksport (%)	Import (%)	Eksport (%)
Operationelle frihandelsaftaler		22,3	27,7	24,3	29,1
Chile, Mexico, Sydafrika	Udviklingslandenes frihandelsaftaler	2,5	3,4	5,7	2,2
Andorra, San Marino, Tyrkiet, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz	EFTA og toldunioner	14,6	15,9	11,6	14,6
Caribiske AVS	ØPA'er	0,3	0,3	1,0	0,6
Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, de besatte palæstinensiske områder, Tunesien	Middelhavslandene, frihandelsaftaler	4,0	5,9	4,5	7,9
Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien	Vestbalkan-, stabiliserings- og associeringsaftaler	0,9	2,2	1,5	3,7
Frihandelsforhandlinger, der er indgået, men endnu ikke anvendt, igangværende og planlagte frihandelsforhandlinger		21,8	25,6	56,2	26,2
Bolivia, Ecuador, <i>Peru, Colombia</i>	Det Andinske Forbund	0,4	0,6	5,3	0,4
Brunei Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand, Vietnam	ASEAN	5,4	4,6	9,8	4,2
<i>Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama</i>	Mellemamerika	0,2	0,4	2,8	0,4
Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater	Golfens Samarbejdsråd (GCC)	2,0	5,3	0,3	5,1
Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay	MERCOSUR	1,5	2,5	20,9	1,5
Armenien, Aserbajdsjan, Canada, Georgien, Indien, Korea, Libyen, Moldova, Syrien, Ukraine	Andre frihandelsaftaler	10,0	9,1	7,2	8,0
AVS-landene undtagen Caribien	ØPA'er	2,3	3,2	10,5	6,6
Ingen frihandelsaftaler		55,8	46,7	19,5	44,7
Australien, Kina, Japan, New Zealand, Rusland, USA	Største handelspartnere	50,3	38,6	16,6	35,8
<i>Resten af verden (~ 70 lande)</i>		<i>5,5</i>	<i>8,1</i>	2,9	8,9

Kilde: Europa-Kommissionen: Bemærk * HS25-99. ** HS01-24. ** HS01-24. Bemærk: afsluttede, men endnu ikke anvendte frihandelsforhandlinger i kursiv.

Tabel 2: Anslåede toldækvivalenter af tjenesteydelseshindringer (i %)

	Telekom	Bygge- virk- somhed	Handel	Transport	Finans	Virksom- heds- tjenester	Andet
Udviklede lande	24	42	31	17	34	24	26
Asien	33	25	17	8	32	15	17
EU25	22	35	30	18	32	22	27
USA	29	73	48	14	41	34	7
Udviklingslande	50	80	47	27	57	50	34
Samlet gennemsnit	35	58	38	21	44	35	29
Maks.	119	119	95	53	103	101	54

Kilde: GD TRADE / CEPII. Baseret på grovmodellering af handel med tjenesteydelsesstrømsdata.

Tabel 3: NTM-handelsomkostninger i USA og EU (i % toldækvivalent)

Sektor	NTM- omkostninger i EU	NTM- omkostninger i USA
Kemikalier	23,9	21,0
Lægemidler	15,3	9,5
Kosmetik	34,6	32,4
Elektronik	6,5	6,5
Kontor- og kommunikationsudstyr	19,1	22,9
Automobilindustri	25,5	26,8
Luftfartsindustri	18,8	19,1
Føde- og drikkevarer	56,8	73,3
Metaller	11,9	17,0
Tekstil og beklædning	19,2	16,7
Træ- og papirvarer	11,3	7,7

Kilde: Ecorys (2009) *"Non-Tariff Measures in EU-US Trade and Investment – An Economic Analysis"*

Bemærkning: Disse toldkontingent-ækvivalenter af ikke-toldmæssige regulerende foranstaltninger er afledt af en dedikeret brancheundersøgelse ved hjælp af økonometriske metoder.

Tabel 4: Offentligt indkøbsmarked hos de vigtigste handelspartnere*

	EU	USA	Japan	Canada	Korea	Brasilien*	Argentina*	Indien*
Samlet marked for offentlige kontrakter (i mia. EUR)	2 088	1 077	565	225	106	133	15	64
(% af BNP)	16 %	11 %	18 %	22 %	14 %	13 %	8 %	8 %
Samlede offentlige indkøb over GPA-tærskelen (i mia. EUR)	370	279	96	59	25	42*	3,7*	20*
(% af BNP)	3 %	3 %	3 %	6 %	3 %	4 %*	2 %*	2,5 %*
Offentlige indkøb tilbudt til GPA (i mia. EUR)	312	34	22	2	15	-	-	-
(% over tærskelen for markedet for offentlige kontrakter)	84 %	12 %	23 %	3 %	60 %	-	-	-

Kilde: Europa-Kommissionens skøn.

* = Sammenlignelige oplysninger for Kina er ikke tilgængelige.

** = Ikke-GPA-medlemmer. Europa-Kommissionens skøn over potentiel markedsforpligtelser for offentlige indkøb, hvis landene tiltræder GPA-aftalen.